

Oringen, bergstrakt, Säbrå och Högsjö
sn:ar, Pöngermanlands södra doms. t_g,
Vrml. l.

Namnet inneh. det i Rz s. 487 upptagna
ora, fem., som bl. a. har bet. stenig, vild mark;
stor skog, urskog, norska urð, fem., stenhög,
danad av naturen. "Oringen är tillräck-
ligt bergig, vild och vidsträckt för att göra
skäl för namnet."

J. Nordlander, Fornw. 1926, s. 163.

13.11. 1952.